

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. София , 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на двадесет и трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пламен Дацов
Членове:	Димитър Фикийн Светла Букова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
в присъствието на прокурора Антоанета Николова Близнакова (АП-София)
като разгледа докладваното от Светла Букова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211000600512 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. ХХІ НПК.

С присъда от 01.04.2021 г. по нохд № 3798/19 г. на СГС подсъдимият Т. С. Б. е признат за виновен в това, че на 06.11.2018 г. в гр. ***, ул. „****“ №** в жилище на ет.*, ап.* и в таванско помещение към него без надлежно разрешително с цел разпространение държал високорискови наркотични вещества в големи размери /на стойност 61168.19 лв. / - амфетамин, метамфетамин, 3,4 – метилендиоксиметамфетамин, коноп и хероин и толуол и държал прекурсори и материали за производство на наркотични вещества /на обща стойност 635.14 лв./ - фенилоцетна киселина, солна киселина, ацетон, толуен, сярна киселина, ацетофенол, етанол, бензол, мравчена киселина, оловен ацетат, натриева основа, поради което и на основание чл.354а, ал.2, изр.1, ал.1, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК е осъден на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим, като е оправдан за това престъплението да е продължавано такова.

С присъдата Т. С. Б. е признат за невиновен в това на 0.11.2018 г. в таванско помещение в гр. ***, ул. „****“ №** към ап.* да е извършил приготвяне към престъпление по чл.354а, ал.1 НК чрез държане на химични вещества, участващи в синтез на амфетамина, поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение за

престъпление по чл.356а, вр. чл.354а, ал.1 НК.

На основание чл.68, ал.1 НК е приведено в изпълнение наказанието лишаване от свобода за срок от три години, наложено на Т.Б. по нохд № 3117/12 на СГС, което да се търпи при първоначален строг режим. Приспаднато е предварителното задържане на подсъдимия, както и времето на изпълняваната мярка „домашен арест“ съответно по нохд № 3798/19г. и по нохд № 3117/12 г. на СГС. Направено е произнасяне и по разноските по делото, които са възложени в тежест на подсъдимия.

Срещу осъдителната част на присъдата е постъпила жалба от защитника на подсъдимия с твърдение за несправедливото му осъждане, поради противоречиви доказателства и липсата на такива, установяващи виновното поведение, като не е изложена конкретика в тази насока. Направено е искане за оправдаването на подсъдимия, а алтернативно – за връщане на делото на друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание подсъдимият и защитника му поддържат изложените в жалбата съображения и молят за изменение на съдебния акт в частта му относно наложеното наказание. В тази насока, макар да не се възразява срещу извършения от първоинстанционния съд доказателствен анализ, се отбелязва, че извън вниманието му е останало разминаването в показания на поемните лица П. и М., които не са били свидетели изцяло на претърсването и изземването от дома на подсъдимия, а са били извикани едва след извършването му. Освен това е следвало да отчете, че третата категория процесни вещества не са наркотични и не следва да имат съставомерно значение, така както е счетоно, че могат да се разглеждат като материали за производство на наркотични вещества. В тази връзка се твърди, че определеното наказание е несправедливо и несъобразено със здравословното състояние на лицето, със семейното му положение, не отчита критичното му отношение към извършеното и оказаното от него съдействие на разследването. Възразява се и срещу определения строг режим за изтърпяване на наказанието, тъй като е налице възможност за определяне на общ такъв, за което се прави позоваване на съдебна практика.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура заявява становище за наличието на доказателства за извършването на престъпление по чл.354а, ал.2 от НК, които правилно са били интерпретирани от първоинстанционния съд. По въпроса за наказанието счита, че същото е отмерено справедливо при условията на чл.55 НК и е отчетено здравословното състояние на подсъдимия. Поради това се иска потвърждаване на постановената присъда.

Въззивният съд, като обсъди събраните в хода на наказателното производство доказателства, прецени изложените в жалбата на подсъдимия доводи и сам служебно

провери изцяло извършените процесуални действия и правилността на присъдата, намира за установено следното:

Подсъдимият Т. С. Б. е роден на ***** г. в гр. София, живее в гр. София, българин с българско гражданство, със средно образование, работи, с ЕГН *****. Осъждан е по нохд № 3117/2012 г. по описа на СГС, като с одобрено споразумение, в сила от 29.10.2015 г. за престъпления по чл.354а, ал.1 и чл.354а, ал.2 НК му е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от три години, чието изтърпяване е отложено по чл.66, ал.1 НК за срок от пет години.

Спрямо Б. е повдигнато обвинение за престъпление по чл.354а, ал.2, изр.1, пр.4, алт.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, от фактическа страна изразяващо се в държането без разрешение на 06.11.2018 г. в гр. София в три отделни случая на високорискови наркотични вещества в големи размери /на стойност 61168.19 лв. / - амфетамин, метамфетамин, 3,4 –метилendioксиметамфетемин, коноп и хероин и толуол и държал прекурсори и материали за производство на наркотични вещества /на обща стойност 635.14 лв./ - фенилоцетна киселина, солна киселина, ацетон, толуен, сярна киселина, ацетофенол, етанол, бензол, мравчена киселина, оловен ацетат, натриева основа. На второ място е бил обвинен и за престъпление по чл.356а, вр. чл.3454а, ал.1 НК за това, че по същото време в таванско помещение към жилището си в гр. София чрез държане на химични вещества, участващи в синтеза на амфетамина /ацетофенол, етанол, бензол, мравчена киселина, оловен ацетат и натриева основа/ е извършил приготвяне към престъпление по чл.354а, ал.1 НК.

За постановяване на атакуваната присъда, първостепенният съд е провел в пълнота необходимите процесуално-следствени действия при спазване на процесуалните правила, с което е установил релевантните за предмета на доказване по делото обстоятелства. В рамките на въззивното производство не са събрани нови доказателства.

Въз основа на надлежно събраните по делото доказателства, прецизно преценени поотделно и в съвкупност от първоинстанционния съд, настоящият съдебен състав след собствен анализ на същите, се солидаризира с изведената от първата инстанция фактическа обстановка, която допълнена и прецизирана се свежда до следното:

Към инкриминирания период Б. обитавал под наем жилище в гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 17, ет.*, ап.*, като ползвал и прилежащото му таванско помещение, които били формално наети от съпругата му Мария Б.а с договор от 29.07.2008 г.

Във връзка с постъпила оперативна информация за отглеждане и продаване на марихуана, на 06.11.2018 г. в гр. София свидетелите Д. Д., Х. Х. и В. С. - служители на СДВР - извършили проверка на магазин „Гроу шоп“, находящ се на ул. „Шести септември“ № 49. На място в обекта освен управителя св. А. К. и продавача – свид. Р. Д., се намирал и подс. Б., който бил познат на полицейските служители по повод предходната му криминална дейност. На поставения му въпрос относно държането на наркотични вещества последният отговорил отрицателно, но уведомил за точния си адрес и придружил свидетелите до жилището си, намиращо се наблизо. Около 17.00 ч. на мястото пристигнали и извиканите за съдействие полицейски служители И. Л. и П. П. /служители в СДВР/, както и разследващ полицай във връзка с предстоящо претърсване на апартамента. Същото било извършено в присъствието на свидетелите И. П. и С. М. /осигурени за поемни лица/, като на различни места във всекидневната /на масата, в щайга и в намиращи се в нея буркани и в секция/ били установени множество найлонови пликчета с прахообразно вещество и зелена тревиста маса, както и 3 бр. електронни везни.

Първоначално за нуждите на разследването са изготвени експертни справки, за които изследваните обекти са предоставени в запечатани с печати пликове. Установено е, че те съдържат амфетамин, метамфетамин и хероин, както и растителна маса, която по морфология се определя като коноп.

От извършените физикохимически изследвания и фармацевтично-оценителна експертиза е установено, че съдържимото във всички изследвани обекти е с различно процентно съдържание на активния наркотично действащ компонент и на стойност, както следва:

1. амфетамин с нето тегло 17.41 гр. с 67.2% съдържание на активен компонент на стойност 522.30 лв.

2. амфетамин и метамфетамин с нето тегло 220.11 гр. със съдържание на активен компонент амфетамин 5.8% и метамфетамин 5.0% на стойност 5566.58 лв.

3. амфетамин с нето тегло 28.64 гр. с 48.8% съдържание на активен компонент на стойност 859.20 лв.

4. амфетамин с нето тегло 24.92 гр. с 14.2% съдържание на активен компонент на стойност 747.60 лв.

5. амфетамин с нето тегло 3.44 гр. със 72.4% съдържание на активен компонент на стойност 103.20 лв.

6. меамфетамин с нето тегло 17.92 гр. със 79.4% съдържание на активен

компонент на стойност 448.00 лв.

7. амфетамин с нето тегло 2.70 гр. с 4.8% съдържание на активен компонент на стойност 81.00 лв.

8. амфетамин с нето тегло 25380 гр. със 72.4% съдържание на активен компонент на стойност 7614.00 лв.

9. амфетамин с нето тегло 233.18 гр. с 11.9% съдържание на активен компонент на стойност 6995.40 лв.

10. амфетамин с нето тегло 1.16 гр. с 62.1% съдържание на активен компонент на стойност 34.80 лв.

11. амфетамин с нето тегло 4.16 гр. с 23.4% съдържание на активен компонент на стойност 124.80 лв.

12. амфетамин с нето тегло 3.64 гр. с 43.4% съдържание на активен компонент на стойност 109.20 лв.

13. амфетамин с нето тегло 4.12 гр. с 61.9% съдържание на активен компонент на стойност 123.60 лв.;

14. амфетамин с нето тегло 0.94 гр. с 11.8% съдържание на активен компонент на стойност 28.20 лв.;

15. амфетамин с нето тегло 24.81 гр. с 47% съдържание на активен компонент на стойност 744.30 лв.;

16. амфетамин с нето тегло 6.62 гр. с 19.1% съдържание на активен компонент на стойност 198.60 лв.;

17. амфетамин с нето тегло 4.04 гр. с 3% съдържание на активен компонент на стойност 121.20 лв.;

18. амфетамин с нето тегло 1.50 гр. с 7.3% съдържание на активен компонент на стойност 45.00 лв.;

19. амфетамин с нето тегло 0.27 гр. с 13.5% съдържание на активен компонент на стойност 8.10 лв.;

20. амфетамин с нето тегло 0.24 гр. с 3.3% съдържание на активен компонент на стойност 7.20 лв.;

21. амфетамин и метамфетамин с нето тегло 28.10 гр. с 33.4 % съдържание на

активен компонент амфетамин и с 18.9 % - метамфетамин на стойност 749.42 лв.;

22. амфетамин и метамфетамин с нето тегло 59.47 гр. с 32.6 % съдържание на активен компонент амфетамин и с 0.7 % - метамфетамин на стойност 1583.69 лв.;

23. амфетамин и метамфетамин с нето тегло 0.36 гр. с 71.3 % съдържание на активен компонент амфетамин и с 3 % - метамфетамин на стойност 10.28 лв.;

24. амфетамин и метамфетамин с нето тегло 26.25 гр. с 8.8 % съдържание на активен компонент амфетамин и с 4.9 % - метамфетамин на стойност 667.80 лв.;

25. метамфетамин с нето тегло 2.20 гр. с 79.4% съдържание на активен компонент на стойност 55.00 лв.;

26. метамфетамин с нето тегло 0.89 гр. с 10.9% съдържание на активен компонент на стойност 22.25 лв.;

27. 3,4 метилендиоксиметамфетамин /MDMA, или „екстази“/ с нето тегло 1.67 гр. с 35.3 % съдържание на активен компонент на стойност 41.75 лв.;

28. коноп с нето тегло 0.41 гр. с активен компонент тетраhydroканабинол 11 % на стойност 2.46 лв.;

29. коноп с нето тегло 0,56 гр. с активен компонент тетраhydroканабинол 7% на стойност 3.36 лв. и

30. хероин с нето тегло 1,44 гр. с активен компонент диацетилморфин 5% на стойност 72.00 лв.

При извършеното претърсване на маса в хола между полиетиленовите пликчета били открити и иззети три листа хартия, по един от които имало явни следи от бяло прахообразно вещество, както и бяла купа с остатъци от такова. При извършените впоследствие дактилоскопни експертни изследвания са установени годни за сравнителен анализ следи върху посочените обекти, както и идентичността им с отпечатьци от съответните пръсти на ръцете на подс. Т.Б..

Извършено било претърсване и на таванското помещение, ползвано от подс. Б., където били установени щайги, съдържащи картонена кутия, найлонови пликове и бутилки, както и две туби. В същите впоследствие са установени наркотични вещества, прекурсори и материали, ползвани за производство на наркотици. Изготвените експертни справки и физикохимичното изследване на обектите, както и оценка им по обекти сочи, че същите са със следното съдържание на активен наркотичнодействащ компонент и стойност, както следва:

1. наркотични вещества на обща стойност 33 477.90 лв.:

- амфетамин с нето тегло 40.71 гр. с 24.7% съдържание на активен компонент на стойност 1221.30 лв.

- амфетамин и толуол/толиен с нето тегло 34.9 гр. с 5.8% съдържание на активен компонент на стойност 1047.00 лв.

- амфетамин с обем 5 мл. с 59.2% съдържание на активен компонент на стойност 0.15 лв.

- амфетамин с нето тегло 0.32 гр. с 28.9% съдържание на активен компонент на стойност 9.60 лв.

- амфетамин с обем 4125 мл. с 1.4 мг/ мл. съдържание на активен компонент на стойност 173.25 лв.

- амфетамин с нето тегло 820 мл./780 гр. с 2.5% съдържание на активен компонент на стойност 585.00 лв.

- амфетамин с нето тегло 654 гр. с 1.8% съдържание на активен компонент на стойност 19635.00 лв.

- амфетамин с нето тегло 420мг/351.2 гр. с 0.5% съдържание на активен компонент на стойност 10536 лв.

- амфетамин с нето тегло 9.2 гр. с 67.1% съдържание на активен компонент на стойност 270.60 лв.;

2. прекурсорни вещества на обща стойност 306.02 лв., преценени като такива по ФХЕ № 19/НАР-363 /на л.148-151, т.2 от досд. про-во/ и по ФХЕ № 19/НАР-392 /на л.157-185, т.2 от досд. про-во/

- фенилоцетна киселина с обем 664 гр. на стойност 265.60 лв.;

- солна киселина с обем 400 мл. на стойност 4.80 лв.;

- солна киселина с обем 100 мл. на стойност 1.20 лв.;

- солна киселина с обем 240 мл. на стойност 2.88 лв.;

- солна киселина с обем 430 мл. на стойност 5.16 лв.;

- сярна киселина с обем 20 мл. на стойност 0.12 лв.;

- сярна киселина с обем 1310 мл. на стойност 7.86 лв.;
- ацетон с обем 1000 мл. на стойност 6.96 лв.;
- ацетон с обем 250 мл. на стойност 1.74 лв.;
- ацетон с обем 1000 мл. на стойност 6.96 лв. и
- толуон /толиен с обем 190 мл. на стойност 2.74 лв.

3. Химични вещества, представляващи материали за производство на наркотици, на обща стойност 329.12 лв., посочени като такива, участващи в синтеза и производството на амфетамин по ФХЕ № 19/НАР-392 /на л.157-185, т.2 от досд. про-во/ и ФХЕ № 19/НАР-363 /на л.148-151, т.2 от досд. про-во/

- ацетофенон с нето тегло 130 мл. на стойност 9.75 лв.;
- ацетофенон с обем 3320 мл. на стойност 249.00 лв.;
- етанол с обем 800 мл. на стойност 15.60 лв.;
- бензен /бензол/ с обем 310 мл. на стойност 13.95 лв.;
- мравчена киселина с обем 410 мл. на стойност 3.94 лв.;
- мравчена киселина с обем 380 мл. на стойност 3.65 лв.;
- оловен ацетат с нето тегло 980 гр. на стойност 32.34 лв. и
- натриева основа с нето тегло 166 гр. на стойност 0.89 лв.

Въззивният съдебен състав споделя фактическите констатации на първата инстанция. За изводите си съдът е извършил пълна и прецизна преценка на събраните по надлежен ред гласни и писмени доказателства –показанията на свидетелите Д., Х., С., Л., П., П. и М. /дадени пред съда и приобщената част от тях в досъдебното производство/, експертни заключения по физикохимически, оценителна и дактилоскопни експертизи, протокол за обиск, претърсване и изземване, експертни справки, приемателно-предавателни протоколи, договор за наем и справка за съдимост на подсъдимия. Същите са коректно посочени в мотивите към присъдата и

преповтарянето им е ненужно, като въз основа на тях са възприети установените факти, относими към предмета на доказване по делото.

Правилно е преценено, че в основата на изводите следва да се поставят показанията на полицейските служители, пристигнали заедно с подсъдимия до жилището му и впоследствие присъствали по време на извършеното претърсване. Те пресъздават преките си впечатления от действията по намирането на относимите към предмета на делото вещи, чието естество и състояние при откриването им съответства на описаното в изготвения протокол. По същия начин са ценени и изявленията на поемните лица П. и М., позволяващи извода за извършването на описаното процесуално-следствено действие съобразно изискванията на НПК. Участието им е било осигурено преди влизането в жилището, за което сочат не само техните еднопосочни показания, но и тези на останалите свидетели – полицейски служители, в присъствието на които и на подсъдимия е предприето претърсването. На следващо място казаното от всеки от тях се основава на субективните му възприятия, които обаче сочат единствено за липсата на спомен относно това как е отключено жилището, за разлика от таванското помещение, до което се е стигнало чрез намерените в апартамента ключове. Единствено въз основа на твърдението на свид. П., че „по-голямата част от нещата бяха в хола и вече бяха може би открити“ /на л.75 гръб от съд. дело/ не би могъл да се направи извод за формалното участие на поемните лица /след вече извършеното намиране на вещите/, тъй като цялостният смисъл на казаното сочи по-скоро за предположение на свидетеля в тази насока, направено въз основа на възприетото местонахождение на обектите, а именно на видимо място върху маса в хола, което е и коректно отразено в изготвения протокол. В същия смисъл е и казаното от свид. М., който категорично сочи, че отиването в жилището е било заедно с полицейските служители, като достъп е бил осигурен от подсъдимия, а заедно с него към този момент там не се е намирало друго лице. Поради това без основание от страна на защитата се възразява срещу ценените показания на свидетелите като взаимно непротиворечиви, а още по-малко въз основа на тях се извежда извод за отсъствието им към момента на първоначалното влизане в жилището и започване на претърсването, което да постави под съмнение последователността на извършените действия и достоверното им отразяване в изготвения протокол.

Експертните заключения по приетите физико-химически, дактилоскопни и оценителна експертизи по делото с основание са били възприети от съда като компетентно дадени в съответствие със специалните познания на вещите лица в отделните области на науката. Правилно ценени са били само частта от тях, установяващи относими към предмета на делото факти, като изложените в тази насока изчерпателни съображения /на л.7-10 от мотивите към присъдата/ се споделят напълно и е ненужно преповтарянето им. Следва да се отбележи само, че с особена значимост за

предназначението на намерените вещества са и експертните изводи /ФХЕ № 19/НАР-226 и № 19/НАР-260 в т.2, л.112-113 и л.173-174 от досъд. пр-во/ относно наличието на следи от наркотици /амфетамин и марихуана/ по намерени в помещенията вещи, чието притежание е разрешено, като електронна везна и пластмасово шише.

Изготвеният по делото протокол за претърсване и изземване на жилището и ползваното таванско помещение към него е съставен от компетентен орган при участието на поемни лица и спазване изискванията на НПК, поради което същият е годно доказателствено средство, удостоверяващо извършените процесуално-следствени действия. Отразените обстоятелства по намирането на инкриминираните вещества в отделните помещения в описания вид, а и тяхното предаване за физикохимическо изследване се установяват несъмнено и от обстойно обсъдените от първоинстанционния съд гласни доказателства. Изетите веществени доказателства са описани, запечатани и предадени за експертно изследване, поради което съставеният протокол в съвкупност със свидетелските показания, служат за несъмнения извод, че е налице идентичност между обектите и държаните вещества, т. е., че именно изследваните и инкриминирани такива като вид и количество в действителност са били във владение на подсъдимия непосредствено преди намирането им. Правилно в тази насока са ценени и приложения по делото договор за наем, установяващ дългогодишни наемни отношения за процесните имоти, независимо от сключването на договора от съпругата на подсъдимия, а така също и резултатите от дактилоскопните експертизи, установили пръстови отпечатьци на Б. върху част от обектите, свързани с инкриминираните такива.

Предвид изложените съображения фактическите констатации на СГС са обосновано изведени, като дори не се и оспорват от защитата, извън направеното възражение относно пълноценното участие на поемните лица, което е неоснователно при констатацията и на настоящата инстанция, че действията по изземване на веществата не са били опорочени.

При правилно установената по делото фактология първоинстанционният съд е направил и верни правни изводи за реализирано от подсъдимия Б. от обективна и субективна страна на престъпление по чл.354а, ал.2, изр.1, вр. ал.1 от НК, като около 17.00 ч. на 06.11.2018 г. в гр. София без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества в големи размери /на обща стойност 61168.19 лв./, както и прекурсори и материали за производство на наркотични вещества /общо за 635.14 лв./. Откритите в дома му и таванско помещение към него тревна маса и прахообразно вещество представляват по химически състав марихуана, амфетамин, метамфетамин, 3,4 –метилендиоксиметамфетамин и хероин. Същите имат наркотично действие и са поставени под контрол съгласно Конвенция на ООН за

упойващите вещества, ратифицирана и от РБ. Включени са и в Приложение № 1 към чл.3, т.1 от Закон за контрол върху наркотичните средства и прекурсорите „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина”. Упражняваната фактическа власт върху останалите инкриминирани вещества и материали също с основание е прието да има съставомерно значение, тъй като въз основа на експертните заключения е установено, че по естеството си са прекурсори по смисъла на §1, т.14 от ДР към ЗКНВП /фенилоцетна, солна и сярна киселини, ацетон и толуон/толуен/ съобразно чл.2, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 273/2004 на Европейския парламент, както и материали, участващи в синтеза на амфетамин /мравчена киселина, оловен ацетат, натриева основа, ацетофенон, етанол и бензен/. Държането на последните също е съставомерно съобразно изр.2 на чл.354а, ал.1 НК, макар и да не е предвидена квалифицирана форма на това деяние, поради което без основание от защитата се възразява срещу така направения правен извод в атакувания съдебен акт. Съществено е, че отговорността на подсъдимия е ангажирана за вмененото му по-тежко наказуемо престъпление по ал.2, изр.1 на чл.354а НК при изричното направеното уточнение, че това следва от общата стойност на високорисковите наркотични вещества – 61 168.19 лв., отговаряща на утвърдения критерий за големи размери към инкриминирания период /над 70 минимални работни заплати /при МРЗ от 510 лв. съобразно ПМС № 316/20.12.2017 г./, а държането на останалите инкриминирани обекти- прекурсори и материали за производство на наркотични вещества също следва да се обхване от така посочения състав, без да е допустимо обособяването им в отделно деяние, включено в състава на продължавано престъпление. Обвинителната теза за наличието на последното не може да се счете за обоснована в процесния случай само с оглед държането на различни по вид обекти /макар и с различна наказуемост/ на отделни места, тъй като се касае за едно фактическо деяние. Следва да се добави и това, че действията на подсъдимия, свързани с държането на веществата в посочената им разновидност, включена в състава на едно престъпление, в жилището и в таванското помещение, които са реализирани едновременно, са осъществени в изпълнение на едно решение, насочено към постигане на една цел. Поради това правно издържано е становището на съда по този въпрос, намерило израз в оправдаването на подсъдимия по обвинението да е осъществил продължавано престъпление с три отделни деяния, обединени от общи обективни и субективни признаци.

Правилна е и преценката за реализиране на престъплението по чл.354а, ал.2, вр. ал.1 НК при пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е настъпването на общественотоопасните му последици и е искал това. Осъществяваната от него фактическа власт върху процесните наркотични вещества на установените по делото места и количества, разпределени в отделни

опаковки, очевидно сочи предназначението им /за производство на наркотични вещества и за разпространението им/, като без съмнение води до извод, че в съзнанието му е била оформена ясна представа, че без да притежава разрешение държи посочените различни видове високорискови наркотични вещества, прекурсори и материали с посоченото предназначение, т. е. с разпространителска цел.

Относно постановеното оправдаване на подсъдимия по обвинението за престъпление по чл.356а, вр. чл.354а, ал.1 НК липсва протест и присъдата в тази ѝ част не подлежи на въззивен контрол, като следва единствено да се посочи, че и изложените по това обвинение съображения на съда за липсата на осъществено приготвяне по смисъла на чл.17 НК са правилни, без да е необходимо по-подробно обсъждане.

В частта относно вида и размера на наложеното наказание настоящият съдебен състав също не намери основание за изменение на присъдата. При индивидуализиране на отговорността съдът е отчетел наличието преимуществено на смекчаващи обстоятелства, оценявайки за такива цялостното поведение на подсъдимия, ориентирано към съдействие на разследването и с демонстрирано критично отношение към извършеното. Отчетени са също възрастта на лицето и трудовата му ангажираност, а в противовес на тези обстоятелства е обсъдена единствено тежестта на самото деяние, свързано с държането на няколко разнородни обекти – пет вида наркотични вещества, прекурсори и материали за производство на наркотици, без обаче на това да е отдадено приоритетно значение. С оглед правилно извършената преценка на държаните материали като съставомерно в процесния случай, независимо от принципната възможност същите да не са предмет на престъпление, следва да се споделят изводите на първата инстанция за завишаване укоримостта на извършеното, доколкото тези обекти не са определящи за квалифициране на деянието по по-тежко наказуемия състав по ал.2 на чл.354а НК. Ето защо и възражението на защитата в тази насока е лишено от основание, като следва изрично да се посочи, че въпреки това положението на подсъдимия не е било утежнено въз основа на обсъжданото обстоятелство. Правно издържано голямото количество инкриминирани обекти и извършването на деянието в изпитателния срок на условно осъждане не са били взети предвид извън последиците, предвидени от законодателя при наказуемостта на престъплението и с разпоредбата на чл.68, ал.1 НК, което е дало основание за приложение института на смекчената отговорност по реда на чл.55, ал.1, т.1 НК. Отмереното наказание лишаване от свобода за срок от две години е с една година под предвидения законов минимум от три години, не е съчетано с налагането на глоба /при възможността по чл.55, ал.3 НК / и е справедливо за личността на подсъдимия и тежестта на деянието му. Допълнителното смекчаване на отговорността поради твърдяното влошено здравословно състояние на лицето не се налага и не би било справедливо, доколкото от една страна естеството на констатираното заболяване –

дископатия, не е установено да е изключително тежко /според представените пред въззивния съд медицинско направление и амбулаторен лист/, а от друга наличието му е от значение не за определяне на наказанието, а за условията, при които същото ще се изпълнява. При предходното условно осъждане на подсъдимия Б. е неизбежно постановяването на ефективно лишаване от свобода, както и приложение разпоредбата на чл.68, ал.1 НК за активиране на отложеното такова за срок от три години по нощд № 3117/12 г. на СГС. Първоначалният режим за изтърпяване и на двете наказания не би могъл да бъде различен от строг, както е постановил и СГС, тъй като сборът от същите надвишава две години и не е налице възможност за различно тълкуване на законовото разрешение по този въпрос в разпоредбата на чл.57, ал.1, т.2, б. „в“ ЗИНЗС. Позоваването на защитата на хипотезата на ал.3 на чл.57 ЗИНЗС за допустимото определяне на първоначален общ режим в случая е неоснователно, тъй като обществената опасност на осъдения не е ниска до степен, налагаща такъв подход /за разлика от изводите, направени в цитираното решение на ВКС № 205/19.10.2018 г. по нд 778/18 на ВКС, II НО/. Предходното осъждане на Б. е също за престъпления по чл.354а, ал.1 НК, а очевидно семейното му положение и увредено здравословно състояние, на които се акцентира в подкрепа на направеното искане за облекчения режим, не са имали въздържащ ефект за настоящото му противоправно поведение, което няма характеристиките на инцидентност. Поради това въззивният съд се съгласи с преценката на първата инстанция, че приложение следва да намери принципното законово положение в процесния случай за първоначалното определяне на строг режим за изтърпяване на двете наказания.

Законосъобразно на основание чл.59, ал.1 НК с присъдата е постановено приспадане на предварителното задържане спрямо подсъдимия по настоящото производство и предходното такова по нощд № 3117/12 г.

Предвид признаването на подсъдимия за виновен и осъждането му по посочената част от обвинението обосновано в негова тежест на основание чл.189, ал.3 НПК съдът е възложил сторените по делото разноски.

По изложените съображения и като служебно съобрази липсата на процесуални нарушения, които да водят до отмяна на присъдата въззивният съдебен състав, счете, че същата следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл.338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло в атакуваната ѝ част присъда от 01.04.2021 г. по нощд № 3798/19 г. на Софийски градски съд, 30 с-в.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____